

Oponentský posudek

na diplomovou práci Kristýny Pohlové „Řešení sporů v mezinárodním obchodním styku“

Diplomová práce se zabývá poměrně tradiční problematikou řešení sporů v mezinárodním obchodním styku. Záměrem práce, jak uvádí diplomantka na s. 3 Úvodu, je poukázat na vybrané fundamenty jednotlivých způsobů řešení sporů, porovnat jejich výhody a nevýhody, jakož i zjistit, jaké možnosti dává česká právní úprava jednotlivým způsobům řešení sporů v praxi, co přinášejí mezinárodní smlouvy a právo Evropských společenství.

Diplomová práce je přehledná, je vhodně systematicky uspořádána, sestává z pěti kapitol, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem, následují seznam literatury a použitých zkratk.

Diplomantka již v úvodu poznamenává, že byla použita pouze česká literatura (s. 4): v oboru práva mezinárodního obchodu je však dobrým zvykem dívat se na vybrané téma ve srovnávacím pohledu, diplomantka se tak mohla vyhnout i citacím zahraniční literatury z druhé ruky a určitě by si rozšířila představu o tom, jak zejména alternativní řešení sporů probíhá v praxi a jak je chápáno v teorii. Možná by se vyhnula i některým nepřesnostem.

Práce sestává ze tří základních částí, a to alternativního řešení sporů (ADR), rozhodčího řízení a řízení před obecnými soudy. V pasáži o alternativním řešení sporů (kapitola 2) zcela postrádám alespoň zmínku o tom, že bylo v ČR vytvořeno ADR Centrum pro řešení sporů týkajících se doménových jmen .eu, postrádám i jakoukoli zmínku o Směrnici o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech (ke s. 6 a 15 práce). K těmto otázkám by se mohla diplomantka stručně vyjádřit při ústní obhajobě.

Třetí kapitola se věnuje rozhodčímu řízení, na s. 23 se logicky nabízí otázka, zda diplomantka spatřuje nějaký rozdíl mezi rozhodováním na základě spravedlnosti a podle lex mercatoria: zdá se, že obě možnosti jsou postaveny vedle sebe bez jakékoli souvislosti. Zajímalo by mne, jak diplomantka dospěla k závěru, že asymetrické rozhodčí doložky považuje české právo za platné (ke s. 24-25, chybí citace nebo jakýkoli bližší odkaz).

Čtvrtá kapitola se „letem světem“ dotýká řízení před soudy, tato kapitola byla patrně psána v určitém spěchu, jsou tam i drobnější či závažnější nepřesnosti (s. 33 – nepřesně uveden § 9 OSŘ, opravdu neexistují mezinárodní smlouvy stanovící mezinárodní soudní příslušnost?; s. 38 – dvoustranné smlouvy a Nařízení Brusel I; s. 46 – opravdu neexistuje mnohostranná mezinárodní úmluva usnadňující uznání a výkon soudních rozhodnutí?). Rovněž tato tvrzení by měla být při ústní obhajobě uvedena na pravou míru.

Práce je završena Závěrem, v němž diplomantka stručně rekapituluje výhody a nevýhody jednotlivých způsobů řešení sporů.

Práci přes uvedené připomínky doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 14. 7. 2008